

Kurier Zachodniopapuaski – 2019-2020

19 kwietnia 2020

Przegląd wiadomości z Papui Zachodniej w Indonezji.

DWIE OFIARY ŚMIERTELNE WE WSI GULUNGAMA

Dzień 18.02.2020 przyniósł kolejne ofiary wśród papuaskich cywilów. Poniższe wydarzenia miały miejsce w Dystrykcie Sugapa (Regencja Intan Jaya). Jak ujawnia ksiądz Yustinus Rahangier wywodzący się z ludu Moni i sprawujący posługę w Biskupstwie Timika (Pr. Pater Yustinus Rahangier, Moni Puncak Jaya Keuskupan Timika) oddziały indonezyjskich sił bezpieczeństwa (TNI) rozpoczęły przeszukanie wioski Gulunggama o godzinie 03.00 nad ranem.

Około godziny 09.00 posłano serię z broni palnej w kierunku cywilów. Ofiarami śmiertelnymi byli 51-letni Kayus Soni (przywódca wioski Yoparu) oraz 11-letni uczeń księdza Melki Tipagau (pochodzący z ludu Moni). Ponadto postrzelona została 12-letnia Martina Sani będąca uczennicą Szkoły Podstawowej (Sekolah Dasar YPPK Bilogai) w Bilogai tak jak jej 11-letni kolega Melki Tipagau. Dwa dni po incydencie Kolonel CPL Eko Daryonto wydał oświadczenie w imieniu TNI wedle, którego Melki Tipagau to 18-letni członek TPN-PB OPM, w stosunku do którego użycie broni było konieczne.

W podobny sposób zafałszowano wiek Martiny Sani po to by uniknąć oskarżeń o strzelanie do nieletnich. tego typu fałszowanie rzeczywistości jest typową praktyką indonezyjskich władz, zmierzających do zatuszowania niewygodnych faktów.

Dziennikarze Suara Papua (Głos Papui) sprawdzili ponad wszelką wątpliwość iż data urodzenia Melki'ego Tipagau to 09.07.2008 a

Martiny Sani 04.02. 2008 rok.... Yustinus Rahangier potwierdza, że postrzelone dzieci były jego uczniami, więc zna ich wiek a ponadto miał pozwolenie by jako kapłan zobaczyć zwłoki Kayusa Sani oraz Melkiusa Tipagau w Domu Pogrzebowym (Rumah Duka) tuż przed pogrzebem.

MORDERSTWO WISLIMY TABUNI

Niezależnie od siebie, członkowie Armii Narodowego Wyzwolenia Papui Zachodniej (TPN-PB) oraz Theo Hasegem, obrońca praw człowieka z centralnych gór Papui Zachodniej ujawnili gwałtowne i brutalne działania indonezyjskich sił bezpieczeństwa w Keneyam, stolicy regencji Nduga prowadzone od 27 lutego do 28 lutego 2020 roku.

Pemne Kogoya poinformował, że indonezyjskie siły bezpieczeństwa raniły 5 zachodniopapuaskich cywilów, w tym Wislinę Tabuni, która w rezultacie odniesionych ran zmarła. W trakcie prowadzonej operacji indonezyjscy funkcjonariusze dopuścili się również tortur.

O śmierci 25-letniej Wisliny Tabuni poinformował również Theo Hasegem, który powiedział, iż znana w regionie „mama” zmarła w rezultacie postrzelenia w szyję. Pemne Kogoya wśród rannych Zachodnich Papuasów wymienił również: Kriantusa Ubruangge (20), Yosmana Wasiangge (20), Inikianusa Wumangge (35) oraz Orumusa Ubruangge. Hasegem dodaje, że przynajmniej dwóch Zachodnich Papuasów było torturowanych przez funkcjonariuszy Nduga Koramil.

DWÓCH MŁODYCH MĘŻCZYZN ZAMORDOWANYCH W REGENCJI TIMIKA

Dwóch młodych zachodniopapuaskich mężczyzn zostało zamordowanych przez indonezyjskie wojsko w Timice.

Ronny Wandik (23 lata) oraz Eden Bebari (19 lat) zginęli 13

kwietnia. Na ciele jednego z nich odnaleziono ślady tortur. W mieście odbyła się demonstracja, w której uczestnicy domagali się zadośćuczynienia sprawiedliwości.

Ojciec Edena, Demi Bebari, nie był w stanie powstrzymać łez rozmawiając z reporterem Tabloid Jubi o śmierci syna:

„Władze muszą ponieść odpowiedzialność za tę sprawę. Oni (Eden i Ronny) nie byli członkami grup zbrojnych [...] Chcę aby sprawcy zostali aresztowani i stanęli przed sądem cywilnym. Nie chcę aby sprawcy zostali postawieni przed sądem wojskowym. Proszę również Krajową Komisję Praw Człowieka o dochodzenie”

PROCES SIÓDEMKI ZACHODNICH PAPUASÓW NA KALIMANTANIE

Dnia 11.02.2020 między godziną 09.30 a 13.30 w Kalimantanie Wschodnim (Pengadilan Tinggi Negeri Balikpapan, Provinsi Kalimantan Timur) czasu indonezyjskiego odbyło się Pierwsze Posiedzenie Sądu w sprawie Buchtara Tabuniego (Zjednoczony Ruch Wyzwolenia Papui Zachodniej – ULMWP) oraz 6 działaczy KNPB (Komitetu Narodowego Papui Zachodniej – KNPB). Dokonano odczytania aktu oskarżenia (Pembacaan Surat Dakwaan). Pomoc prawą dla oskarżonych reprezentują pan Gustaf Kawer (Sarjana Hukum Master Sains), Pani Latifah Anum Siregar (SH), Yohanis Mambrasar (SH), Yuliana S.Yabanasabr a(SH), oraz Nyoman (SH). Wyrok nad Augusem Kossayem oraz Ferrym Kombo wyda Bambang Trengono (SH MS). Alexandra Gobaya, Hengky Hilapoka oraz Stevena Itlaya osądzi Przewodniczący Komisji Sędziowskiej (Ketua Hakim) S.Purnomo SH.M Hum. Z kolei Buchtar Tabuni oraz Irwanus Uropmabin zostaną osądzeni przez Starszego Sędziego (Ketua Hakim) S.Sutormo (SH.H.Hum).

Funkcję prokuratora w tym procesie pełni Yafet Bonai. Oskarżonym postawiono zarzuty z artykułów 106, 107, 110 oraz 160 Indonezyjskiego Kodeksu Karnego (Kitab Undang-Undang Hukum Penjara). Posiedzenie jest eskortowane przez policję (POLRI) i BRIMOB w pełnym rynsztunku.

Przed Posiedzeniem Sądu w budynku aresztu Balik Papan (Rumah Tahanan Balik Papan) oskarżeni zostali przygotowani do wystąpienia przed obliczem sądu. W celu potwierdzenia ich tożsamości oraz sprawdzenia stanu zdrowia pojawili się tam członkowie ekipy świadczącej im pomoc prawną (Yuliana S.Yabanasabra oraz Yohanis Mambrasar), następnie aresztowani zostali zakłóci w kajdanki i przewiezieni samochodem do budynku sądu. Należy zaznaczyć, że papuascy administratorzy pracujący w indonezyjskich strukturach w Papui Zachodniej, apelowali do władz o to, aby proces ten odbył się w Papui. Sąd Najwyższy Zjednoczonej republiki Indonezji (Mahkamah Agung NKRI) zdecydował jednak iż nie przychylił się do tych próśb i proces odbędzie się w Balik Papan w Kalimantanie Wschodnim.

Siedmiu zachodniopapuaskich więźniów politycznych oskarżanych o inicjowanie studenckich rozruchów przeciw rasizmowi odgrywa niezwykle ważną rolę w kolejnych etapach walki o samostanowienie Papui Zachodniej. Indonezyjskie władze oskarżyły tych doświadczonych przywódców politycznych o to, że

zainicjowali rozruchy studenckie w przededniu Sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ. Możemy się spodziewać, że Ci którzy teraz są sądzeni w Balikpapan na Kalimatanie Wschodnim (Kaltim-Kalimantan Timur) będą bardzo surowo potraktowani przez indonezyjski wymiar sprawiedliwości.

Setki studentów Uniwersytetu Cenderawasih zorganizowało protest w Jayapurze wzywając do uwolnienia siedmiu zachodniopapuaskich aktywistów politycznych, którzy zostali wywiezieni na Kalimantan, gdzie stali się ofiarą procesu politycznego przed sądem w Balikpapan. Studenci wezwali również prezydenta Indonezji Joko Widodo aby zainteresował się raportem prawniczki Veroniki Koman na temat 57 papuaskich więźniów politycznych i 243 cywilów, którzy zmarli w wyniku indonezyjskiej operacji wojskowej w Nduga prowadzonej od 2018 roku.

Studenci, wezwali do natychmiastowego uwolnienia siedmiu więźniów: Buchtar Tabuni, Agus Kossay, Steven Itlay, Alexander Gobay, Feri Bom Kombo, Hengky Hilapork i Irwanus Uropmabin.

Jeden z przedstawicieli studenckiej organizacji uniwersytetu, Yops Itlay w swojej oracji wygłoszonej przed demonstrantami, powiedział, że indonezyjskie władze powinny natychmiast zwolnić uwięzionych i odesłać ich do domu, do Papui Zachodniej. Itlay zwrócił uwagę na to, że cała siódemka jest tak naprawdę ofiarą incydentu rasistowskiego wymierzonego w Papuasów, który dokonał się w jawajskim mieście Surabaya 16 sierpnia 2019 roku. „Jesteśmy ofiarami, ale wskazuje się nas jako sprawców”- podkreślił.

Proces na Kalimantanie to tylko jeden z serii rozpraw sądowych zorganizowanych przez indonezyjskie państwo przeciwko Zachodnim Papuasom biorącym udział w protestach antyrasistowskich w sierpniu i wrześniu 2019 roku.

WIELKI EKSODUS ZACHODNIOPAPUASKICH STUDENTÓW NADAL ODCZUWALNY

Po zamieszkach w Surabaja (16.08.2019) rozpoczął się wielki eksodus studentów papuaskich z indonezyjskich uczelni do Papui w proteście przeciwko rasizmowi okazywanemu rdzennym mieszkańcom Papui Zachodniej nie tylko ze strony przedstawicieli indonezyjskich bojówek nacjonalistycznych (Barisan Merah Putih, Penuda Pancasila), ale również ze strony zwykłych obywateli oraz wykładowców uniwersyteckich. Do ojczyzny powrócili również przedstawiciele młodej generacji intelektualistów z ludu Nduga. W dniu 19.09.2020 w Ashrama Mahasiwa Nduga (znajduje się ona w Nimnim w Abepurze) lokalna społeczność zorganizowała dla nich ceremonię powitalną z tradycyjnym pieczeniem potraw w piecu ziemnym z gorącymi kamieniami.

Musimy po raz kolejny podkreślić iż lud Nduga od wielu miesięcy cierpi w wyniku wielkiej ofensywy militarnej TNI, czego skutkiem jest ponad 25 000 uchodźców cierpiących głód i choroby w innych regencjach. Otis Tabuni jako reprezentant intelektualistów Nduga wydał oświadczenie wedle, którego opuszczenie indonezyjskich uczelni dokonało się nie w rezultacie strachu, ale w imię zmanifestowania własnej godności, zademonstrowania poczucia przynależności kulturowej oraz oporu wobec ucisku i porządku narzuconego przez okupanta.

Zawiera ono również zapowiedź zwrócenia się o wsparcie do krajów regionu Pacyfiku a także do Wysokiej Komisji ONZ Praw Człowieka (Komisi Tinggi HAM PBB), aby ta wysłała specjalny zespół badający przypadki naruszenia praw człowieka na terenie regencji Nduga. O wielkim wkładzie w rozwój życia intelektualnego i społecznego w środowisku papuaskich studentów świadczy również artykuł autorstwa Otisa Tabuniego: „Niechaj konflikt horyzontalny w Timice nie trwa dłużej” (Jangan biarkan konflik horisontal di Timika berlanjut”

ZASTĘPCA REGENTA NDUGA USTĄPIŁ ZE STANOWISKA W PROTEŚCIE PRZECIW KRYZYSOWI HUMANITARNEMU WYWOŁANEMU PRZEZ INDONEZYJSKIE WOJSKO

Z prośbą o wycofanie indonezyjskiego wojska (TNI) z regencji Nduga do Prezydenta Republiki Indonezji – Jokowiego Widodo zwracał się Regent Nduga Yarinus Gwijangge oraz jego zastępca Wentinus Nemiangge. Nie spotkało się to niestety z jakąkolwiek miarodajną reakcją, mającą na celu przerwanie rozgrywającej się tam tragedii humanitarnej. Wentinus Nemiangge uważa się za przedłużenie ramienia władz centralnych w regionie w związku z tym rozczarowany ich postawą rezygnuje z pełnienia swego stanowiska i współodpowiedzialności za dramat tych, których reprezentuje.

Trudno tu mówić zresztą o jego współodpowiedzialności, ale bezradności wobec bezduszności władz. Na zdjęciu widać iż Pan Nemiangge nie kryje swej rozpaczy oraz pretensji i rozgoryczenia wobec indonezyjskich żołnierzy.

ZMARŁ ANDY AYAMISEBA

Z wielkim smutkiem informujemy o odejściu Andy Ayamiseby – człowieka, który poświęcił całe swoje życie wale o niepodległość i dobro ludu Papui Zachodniej. Andy Ayamiseba był członkiem Komitetu Rady Zjednoczonego Ruchu Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP) oraz czołową postacią Narodowej Koalicji na rzecz Wyzwolenia Papui Zachodniej (WPNCL).

Andy Ayamiseba był również członkiem-założycielem legendarnej grupy muzycznej Black Brothers – najpopularniejszej grupy muzycznej na Nowej Gwinei w latach 1980. Pomimo wielkiej popularności także w samej Indonezji członkowie Black Brothers opuścili Papuę Zachodnią w proteście przed zbrodnictwami indonezyjskiej armii i administracji.

W ostatnim czasie Andy Ayamiseba przestrzegał przed nową strategią indonezyjskiego rządu, który poszukuje nowych form przemocy i tłumienia niepodległościowych dążeń Zachodnich Papuasów.

Korzystając z sieci ugrupowań paramilitarnych o profilu islamistycznych funkcjonujących w Indonezji, indonezyjska administracja rozpoczęła szkolenie lokalnych „papuaskich bojówek dzihadystycznych”, które będą mogły być wykorzystywane do walki ze zwolennikami niepodległości Papui Zachodniej. Dzięki temu indonezyjskie władze chcą stworzyć pozory istnienia w Papui Zachodniej „konfliktu poziomego” i także wyzbyć się bezpośredniej odpowiedzialności w mordowaniu Zachodnich Papuasów.

„TWITTER” I „FACEBOOK” ZAMKNĘŁY 80 KONT ZWIĄZANYCH Z INDONEZYJSKĄ PROPAGANDĄ WOJSKOWĄ

„Twitter” i „Facebook” zamknęły 80 kont związanych z indonezyjską propagandą wojskową dotyczącą Papui Zachodniej. Decyzja ta jest bezpośrednim skutkiem dochodzenia agencji Reuters, która połączyła konta na tych portalach z siecią serwisów informacyjnych wspieranych przez indonezyjskie wojsko, które publikowały prorządową propagandę na temat Papui Zachodniej.

Przykładem takiego serwisu mającego również swoje lustro w sieciach społecznościowych jest „Kitorang Papua News”. Z nazwą, którą można przełożyć na język polski jako „Nasze Ludowe Wiadomości Papuaskie” i liczbą odwiedzin strony sięgającej 80 tysięcy wejść miesięcznie, KitorangPapuaNews.com jest jedną trzech internetowych stron sponsorowanych przez indonezyjskie wojsko, zarejestrowanych pod adresem Centrum Medialnego Kodam w Dżakarcie, siedzibie regionalnego dowództwa armii z siedzibą w stolicy Indonezji.

Witryny te na pierwszy rzut oka wyglądały jak niezależne serwisy informacyjne. Wywiady jakie przeprowadził Reuters z redaktorami stron internetowych i oficerami wywiadu sił specjalnych, wykazały, że strony te były finansowane i koordynowane przez kaprała indonezyjskiej armii Yunanto Nugroho.

Niektóre z kont na Twitterze i Facebooku powiązanych z indonezyjskim wojskiem używało zdjęć profilowych i rysunków sprawiających wrażenie, że były dziełem Zachodnich Papuasów lub działaczy „Wolnej Papui”. Chociaż posługiwały się takimi rekwizytami to promowały materiały komplementujące indonezyjską armię i krytykujące zwolenników niepodległości Papui Zachodniej.

Zaskoczenie zamknięciem 80 kont w mediach społecznościowych wyraził Dax Sianturi, zastępca szefa informacji Dowództwa Wojskowego (KODAM) XVII Cenderawasih. Podpułkownik Sianturi nie wiedział nic o zamknięciu tych kont ale uważa, że ich istnienie „było formą miłości internautów do indonezyjskiej ojczyzny”. Tak więc w jego opinii zaangażowanie te było spontaniczne i obywatelskie. „Indonezyjscy internauci byli świadomi, że wysiłki w celu obrony suwerenności narodu i państwa weszły w nowe spektrum, mianowicie cyberprzestrzeń. Kiedy niektóre strony będą formułowały mylące opinie na temat Indonezji, indonezyjscy internauci wystąpią przeciwko nim – przekonuje Sianturi.

KRÓL I KRÓLOWA NIDERLANDÓW Z OFICJALNĄ WIZYTĄ W INDONEZJI

27 lutego 2020 roku w Holandii zorganizowano cykl protestów w związku z podróżą króla Niderlandów Wilhelma-Alexandra i jego żony Maximy do Indonezji. Król, holenderscy politycy i ludzie biznesu wyruszyli w ramach wizyty państwowej i misji handlowej do Indonezji, aby kontynuować dwustronne relacje i świętować 75. lecie niepodległości Indonezji.

Ustępując przed żądaniem Indonezji i podpisując Porozumienie z Nowego Jorku, Holendrzy złamali obietnicę złożoną na ręce Zachodnich Papuasów, odstępując od planów dekolonizacji Papui Zachodniej i spodziewanego ogłoszenia niepodległości Papui Zachodniej.

Na społeczeństwie niderlandzkim i Niderlandach, jako kraju który sprawował kolonialną kontrolę nad Zachodnią Nową Gwineą, spoczywa szczególna odpowiedzialność za udział w przywróceniu sprawiedliwości w Papui Zachodniej.

Demonstracje odbyły się w dwóch punktach:

– Ministerstwo Spraw Zagranicznych w godzinach 7:30;

– Pałac Noordeinde w godzinach 13:30.

Zachodni Papuasi, Molukanie i obywatele Niderlandów, przestrzegli Króla Niderlandów przed nieodpowiedzialną polityką prawną, etyczną i ekonomiczną.

Raki Ap, rzecznika Free West Papua Campaign podczas demonstracji która odbywała się pod hasłem „Nie stawiajcie zysków nad prawami człowieka” zgłosił kilka uwag skondensowanych w dwóch poniższych akapitach.

„Papuasi otrzymali obietnicę wolności od królowej Julianny, babci króla Willema-Alexandra. Miało to miejsce w latach 1960. Obietnica ta została potwierdzona utworzeniem w tamtym okresie Rady Nowej Gwinei. Rząd Holandii uległ jednak naciskom i nie dotrzymując obietnicy podpisał Porozumienie z Nowego Jorku, będące pierwszym krokiem do indonezyjskiej okupacji i aneksji Papui Zachodniej. Od czasu przejęcia kontroli nad Papuą Zachodnią przez Indonezję, zginęło nawet do 500 tysięcy rdzennych mieszkańców Papui Zachodniej.

Rządy, takie jak niderlandzki, ułatwiając przedsiębiorstwom inwestycje w tym regionie przyczyniają się do ludobójstwa i ekobójstwa w Papui Zachodniej. Dlatego przypominamy holenderskiemu rządowi o jego moralnej odpowiedzialności. Zachodni Papuasi pragną aby król Willem-Alexander zwrócił na to uwagę podczas swojej marcowej wizyty w Indonezji ponieważ władze tego kraju okupują Papuę Zachodnią i łamią prawa człowieka. Diaspora zachodniopapuaska i południowomolucka w Holandii pragnie, aby niderlandzki rząd dostrzegł konsekwencje swojej postawy”.

12 marca 2020 roku podczas demonstracji w Yogyakarta, Indonezyjski Front Ludowy dla Papui Zachodniej (FRI-WP) a także Sojusz Studentów Papuaskich (AMP) wezwały rząd Królestwa Holandii do wzięcia odpowiedzialności za wdrożenie Porozumienia z Nowego Jorku z 15 sierpnia 1962 roku, które zostało zawarte i wdrożone bez zgody i zaangażowania

Zachodnich Papuasów.

Clara Dabi, koordynatorka demonstracji powiedziała, że w momencie gdy oficjalna delegacja królewska składa oficjalną wizytę w Indonezji, Holandia zdaje sobie sprawę, że w Indonezji istnieją zachodniopapuascy więźniowie polityczni. „Mimo to nie czujecie się winni za to co zrobiła Indonezja, czyniąc lud papuaski nieszczęśliwym na ich własnej ziemi na przestrzeni ostatnich pięćdziesięciu lat. Chcemy aby rząd holenderski wiedział, że nadal ponosimy odpowiedzialność za Porozumienie z Nowego Jorku z 15 sierpnia 1962 roku, zawarte między Niderlandami, Indonezją i Ameryką, które jest niedemokratyczne i zmanipulowane” – podkreśliła współorganizatorka demonstracji w Yogyakarta.

KRAJE AFRYKI, KARAIBÓW I PACYFIKU WYDAŁY REZOLUCJĘ WSPIERAJĄCĄ PAPUĘ ZACHODNIĄ

W historycznej rezolucji państwa grupy Afryki, Karaibów i Pacyfiku (ACP/AKP), uzgodnionej między 79 państwami, zobowiązała się do wsparcia mieszkańców Papui Zachodniej.

Komentując sukces tej przełomowej rezolucji, Benny Wenda, przewodniczący Zjednoczonego Ruchu Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP) stwierdził:

„Z tak wielkim krokiem podążamy coraz dalej długą drogą do wolności. Jestem niezwykle wdzięczny za solidarność tym 79 bratnim i siostrzanym narodom, a także ludowi Papui Zachodniej za jego wsparcie dla tej wspaniałej rezolucji” Rezolucja została poparta jednogłośnie przez wszystkich przedstawicieli państw AKP, podczas spotkania jakie odbyło się 9 i 10 grudnia 2019 roku w Nairobi w Kenii. Wszystkie zainteresowane strony w treści rezolucji wezwały do:

– przeprowadzenia misji do Papui Zachodniej i przedstawienia

opartego na dowodach, sprawozdania na temat sytuacji praw człowieka przed kolejnym spotkaniem liderów Forum Wyp Pacyfiku w lipcu 2020 roku;

- zezwolenia międzynarodowym mediom dostępu do Papui Zachodniej, w celu zapewnienia niezależnych relacji na temat sytuacji w regionie w zakresie praw człowieka przed kolejnym spotkaniem liderów Forum Wyp Pacyfiku w lipcu 2020 roku;

- do współdziałania w celu zaradzeniu pierwotnym przyczynom konfliktu w Papui Zachodniej za pomocą środków pokojowych, a także zapewnienia ochrony i poszanowania praw człowieka wszystkich mieszkańców Papui Zachodniej;

- dążenia do włączenia sytuacji w zakresie praw człowieka w Papui Zachodniej jako stałego punktu porządku obrad Rady Praw Człowieka ONZ.

HENDROPRIYNO WZYWA PAPUASÓW DO ZŁOŻENIA PRZYSIĘGI WIerności INDONEZJI I NAZYWA PAPUASÓW STAWIAJĄCYCH ZBROJNY OPÓR „LEŚNYMI SZCZURAMI”

Hendropriyno, były szef indonezyjskiego wywiadu (BIN), związany z frakcją byłej prezydent Meagwati Sukarnoputri, wspierającej prezydenturę Jokowiego Widodo, w grudniu 2019 roku wezwał wszystkich oficjalnych papuaskich urzędników w administracji indonezyjskiej do złożenia deklaracji wierności Zjednoczonej Republiki Indonezji (NKRI).

Jednocześnie Hendropriyno odnosząc się do Armii Narodowego Wyzwolenia Papui Zachodniej (TPN-PB) powiedział, że dla niego nie jest ona zbrojną grupą przestępczą (KKB), ale terrorystyczną organizacją separatystyczną (ST). W dalszej części swojego wystąpienia zaczął on określać członków TPN-PB

mianem „leśnych szczurów”, którym powinien zostać stawiony opór ze strony wszystkich mieszkańców prowincji Papua i Papua Zachodnia. Jego zdaniem indonezyjscy komandosi „zajmują się aresztowaniem i eliminowaniem szczurów leśnych”, a sam minister obrony Indonezji, Prabowo Subianto posiada doświadczony zespół, który może to skutecznie zrobić.

DELEGACJA ZJEDNOCZONEGO RUCHU WYZWOLENIA PAPUI ZACHODNIEJ (ULMWP) SPOTKAŁA SIĘ Z CARLESEM PUIDGEMONTEM

Delegacja Zjednoczonego Ruchu Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP) w skład, której weszli przewodniczący ULMWP, Benny Wenda oraz szef misji ULMWP do Unii Europejskiej, Oridek Ap, zostali przywitani w Parlamencie Europejskim w Brukseli przez Prezydenta Republiki Katalonii na uchodźstwie, Carlesa Puidgemonta.

To drugie spotkanie między obiema stronami.

Do pierwszego doszło w listopadzie 2019 roku, w trakcie którego prezydent Puidgemont i liderzy ULWP złożyli sobie

obietnice wzajemnego wsparcia dla swych ruchów. Ruchy niepodległościowe w Papui Zachodniej i Katalonii łączy wspólna dążność do uzyskania niepodległości na drodze referendum dotyczącego samostanowienia.

Zjednoczony Ruch Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP) oczekuje na postęp w Parlamencie Europejskim i poszukuje wsparcia ze strony państw zrzeszonych w Unii Europejskiej, po przyjęciu historycznej rezolucji przez grupę państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) w grudniu 2019 roku.

Rezolucja AKP w sprawie Papui Zachodniej została przyjęta przez ministrów spraw zagranicznych i przywódców państw 79 krajów. W rezolucji wezwano Wysokiego Komisarza ONZ ds. praw człowieka do odwiedzenia Papui Zachodniej oraz do zajęcia się "pierwotnymi przyczynami" indonezyjskiej okupacji.

PAŁAC PREZYDENCKI W DŻAKARCIE ODRZUCA ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA MASAKRĘ W PANIAI W 2014 ROKU

Szef sztabu prezydenta Indonezji, Moeldoko, wyraził swój sprzeciw wobec niedawnej deklaracji Krajowej Komisji Praw Człowieka (Komnas HAM) w sprawie strzelaniny w Paniai w Papui Zachodniej, w grudniu 2014 roku, która określiła ją mianem „rażącego naruszenia praw człowieka”

„Musimy poprawnie spojrzeć na ten przypadek. Nie było to zorganizowane, systematyczne wydarzenie. Nie było bezpośrednich rozkazów” – powiedział Moeldoko do dziennikarzy, wyraźnie sugerując, że była to spontaniczna reakcja indonezyjskich sił bezpieczeństwa.

Tak zwane „Krwawe Paniai” miało miejsce na polu Karel Gobay w dystrykcie Madi w regencji Paniai, kiedy indonezyjskie siły bezpieczeństwa otworzyły ogień do demonstrantów, którzy wcześniej mieli obrzucić ich kamieniami w odpowiedzi na

wcześniejsze pobicie papuaskiego chłopca przez żołnierzy.

Czterech licealistów zginęło na miejscu, a jeden zmarł później w szpitalu. Ofiary śmiertelne to: Otianus Gobai, 18 lat, Simon Degei, 18 lat, Yulian Yeimo, 17 lat, Abia Gobay, 17 lat i Alfius Youw, 17 lat. Dwadzieścia jeden cywilów zostało rannych w trakcie tego wydarzenia.

WALKI MIĘDZY ARMIAŁ NARODOWEGO WYZWOLENIA PAPUI ZACHODNIEJ (TPN-PB) ORAZ INDONEZYJSKIMI SIŁAMI BEZPIECZEŃSTWA W TIMICE, OKSIBIL I INTAN JAYA

Od końca lutego 2020 roku doszło do szeregu incydentów i starć w regencji Timika między indonezyjskim wojskiem i policją oraz Armią Narodowego Wyzwolenia Papui Zachodniej (TPN-PB). W oficjalnym oświadczeniu TPN-PB poinformowało, że rozpoczęło wojnę z indonezyjskimi oddziałami w tym obszarze, a docelowym punktem działań stała się kopalnia Freeport PT Indonesia. Indonezyjscy urzędnicy wojskowi zapowiedzieli rozmieszczenie dodatkowych 5000 żołnierzy do walki z TPN-PB w Tembagapurze. W odpowiedzi na te wezwanie tysiące indonezyjskich żołnierzy i policjantów rozpoczęło przygotowania zabezpieczenia terenu wokół Freeport PT Indonesia, jednej z największych kopalni złota i miedzi na świecie. 2000 żołnierzy stacjonuje tam na stałe, w odpowiedzi na zaostrzenie sytuacji dołącza do nich kolejne 3000 żołnierzy spoza Timiki. W rezultacie pierwszej fali walk ponad 1000 uchodźców z wiosek Banti 1, Banti 2, Opitawak oraz Utikini dotarło z okolic Tembagapury w obręb miasta Timika.

OŚWIADCZENIE BENNY'EGO WENDY ZE ZJEDNOCZONEGO RUCHU WYZWOLENIA PAPUI ZACHODNIEJ (ULMWP)

„Gdy świat stoi w obliczu kryzysu koronawirusowego, mój lud stoi w obliczu ponownego kryzysu humanitarnego w Papui Zachodniej. Od Puncak Jaya do Intan Jaya, od Ndugi do Timiki, od grudnia 2018 roku w toku indonezyjskich operacji wojskowych przesiedlonych zostało 45 tysięcy ludzi. Gdy czytasz tę wiadomość indonezyjskie wojsko mobilizuje się, aby chronić największą odkrywkową kopalnię złota i trzecią co do wielkości kopalnię miedzi na świecie Grasberg, eksploatowaną przez amerykańską firmę Freeport McMoran”:

„Mieszkańcy Papui Zachodniej żyją na swoich ziemiach od dziesiątek tysięcy lat. Do czasu przybycia Indonezji nie było masowego zabijania, wylesiania oraz zanieczyszczeń. Każdy kraj ma prawo bronić ziemi swoich przodków przed najeźdźcą. Armia Papui Zachodniej stara się odzyskać ziemię z rąk nielegalnego okupanta. Gdybyśmy byli na Jawie i próbowali ukraść ziemię Indonezji spodziewalibyśmy się oporu ze strony indonezyjskiego wojska. Indonezja przybyła do naszego kraju nielegalnie w 1963 roku i od tamtego czasu zabiła 500000 papuaskich mężczyzn, kobiet i dzieci. Straciliśmy wszystko. Czy to zatem dziwne, że zjednoczona armia samoobrony Zachodnich Papuasów stara się przeciwstawić ludobójstwu, aby zapewnić przetrwanie naszemu ludowi? [...]

Gdy armia Papui Zachodniej broni swojego narodu i środowiska indonezyjskie wojsko mobilizuje się, by bronić Freeport McMoran i jego ogromnych destrukcyjnej dla środowiska kopalni złota i miedzi. Freeport jest przyczyną ludobójstwa w Papui Zachodniej. Firma działała w trakcie ludobójstwa i zapewnia bezpośrednie i pośrednie wsparcie indonezyjskiemu wojsku i policji umożliwiającym przeprowadzenie masowych zabójstw. Freeport od dawna jest największym podatnikiem indonezyjskiego

państwa kolonialnego – uiszcza podatki, używane następnie do zakupu broni, która zabija mój lud. To ta sama historia, co ludobójstwo w Timorze Wschodnim. Wyludnienie wiosek wokół kopalni jest kontynuacją tej krwawej historii. Domagamy się, aby Freeport zaprzestał działalności w Papui Zachodniej, dopóki nie ustanie rozlew krwi

SPALENIE KOŚCIOŁA W OPITAWAK

Indonezyjska policja w Papui, ustami komisarza Hermanto, oskarżyła oddział (TPN-PB) pod dowództwem Lekagaka Telenggena o spalenie budynku kościoła baptystycznego KINGMI we wsi Opitawak w dystrykcie Tembagapura. TPN-PB odrzuciło tę sugestię jako „słabą propagandę indonezyjskiej policji i wojska” wytworzoną w celu ukrycia popełnionych zbrodni przeciwko rdzennej ludności papuaskiej. „To publiczne i zawstydzające oszustwo” – napisano w oświadczeniu organizacji, która jednocześnie opisuje strategię palenia kościołów i budynków użyteczności publicznej jako specyficzną metodę działalności indonezyjskiego wojska. „Członkowie indonezyjskich sił zbrojnych i policji zawsze palą domy rdzennych Papuasów, a nawet budynki kościelne i budynki szkolne. Zaczęli to robić począwszy od 1963 roku”.

Do spalenia kościoła doszło 12 marca 2020 roku. Sześć dni później generał Goliat Tabuni, w komunikacie prasowym przesłanym do Tabloid Jubi zaapelował o utworzenie niezależnego zespołu dochodzeniowego, który ustaliłby niezależnie kto był sprawcą podpalenia budynku.

OFIARY ŚMIERTELNE WŚRÓD CZŁONKÓW TPN-PB I PO STRONIE INDONEZYJSKIEJ

Dowódca Generalny Operacji Armii Narodowego Wyzwolenia Papui Zachodniej (TPN-PB) Lekagak Telenggen potwierdził, że czterech członków jego armii zginęło podczas walk z Armią

Narodową Indonezji (TNI) oraz Policją Indonezyjską (Polri). „To prawda. W niedzielę 15 marca 2020 roku o godz. 13:15 TNI zastrzeliło członków TPN-PB. Zginęli trzech mężczyźni i jedna kobieta: .Pentium Muda Waker (45 lat), Moni Waker (30), Lani Magai (30) oraz Lera Magai (28). Rany odniosły jeszcze dwie inne osoby.

Jednocześnie w punktowych starciach zginęło również kilku żołnierzy indonezyjskiej armii, funkcjonariuszy mobilnych brygad policji Brimob oraz ochrony kopalni.

ŚMIERĆ PRACOWNIKÓW FREEPORT MC MORAN

W ostatnim dniu marca największe międzynarodowe agencje prasowe doniosły o ataku „zachodniopapuaskich separatystów” na pracowników Freeport McMoran. W ostrzale zginął pochodzący z Nowej Zelandii 57-letni Thomas Wall, ponadto ciężko ranni zostali indonezyjscy pracownicy firmy: Jibril Ma Bahar (49 l.) oraz Ucok Simanunkalit (52 l.)

Dowództwo Armii Narodowego Wyzwolenia Papui Zachodniej (TPN-PB) otrzymało oficjalny raport, który potwierdził, że strzelanina w Kuala Kencana w regencji Timika została przeprowadzona przez oddział TPN-PB pod dowództwem Gusby Waker i Jhony Beanala. Gusby Waker jest dowódcą operacyjnym TPNPB KODAP XVIII Kemabu, Intan Jaya, w tym regionie Tembagapura. W swoim raporcie Gusby Waker oznajmił, że akcja została przeprowadzona zgodnie z Deklaracją Wojny TPN-PB, zapowiadającą, prowadzenie działań wojennych na obszarze górniczym złota i miedzi Freeport PT Indonesia, od rejonów portowych po kopalnię Grasberg.

„W tym przypadku przeprowadziliśmy ataków na pracowników Freeport, ponieważ poprosiliśmy zarząd Freeport o zaprzestanie działalności wydobywczej. Ci jednak ją kontynuują, więc atakujemy” – oświadczył Gusby Waker zaznaczając: „To my

[Papuasi] jesteśmy właścicielami złota na górze Nemangkawi [Grasberg], dlatego uważamy, że PT Freeport Indonesia i ludzie pracujący dla Freeport to rabusie, którzy ukradli nasze zasoby naturalne [...] Muszą umrzeć jako złodzieje i złoczyńcy ponieważ od 58 lat kradną nasze złoto w Tembagapura w Papui Zachodniej”.

W swoim oświadczeniu rzecznik prasowy Armii Narodowego Wyzwolenia Papui Zachodniej (TPN-PB), Sebby Sambom oświadczył, że „wojna o wyzwolenie narodowe będzie prowadzona na całym terytorium Papui Zachodniej i zakończy się gdy Papua Zachodnia będzie całkowicie wolna od nielegalnej okupacji wojskowej Indonezji na ziemiach rodowych Papuasów”. Konsekwencją tego założenia według Sebby Samboma jest konieczność zamknięcia kopalni z złota w Tembagapura, natomiast rządy Indonezji, Stanów Zjednoczonych, Holandii i Organizacja Narodów Zjednoczonych, muszą wziąć odpowiedzialność za prawo Papuasów do niepodległości. „Apelujemy do wszystkich pracowników którzy pracują w obszarze Freeport/Timika, o natychmiastowe opuszczenie firmy. Jeśli nie usłyszysz oświadczenia TPN/PB, nie będziemy odpowiedzialni za Twoje życie” – podkreślono w oficjalnym oświadczeniu TPN-PB. Organizacja zwróciła się również bezpośrednio do rządów Australii, Nowej Zelandii i Stanów Zjednoczonych o ewakuowanie swoich obywateli pracujących dla Freeport McMoran z obszaru wydobywczego Freeport-Tembagapura.

Do doniesień o śmierci Nowozelandczyka odnieśli się członkowie cywilnego ruchu niepodległościowego Papui Zachodniej i członkowie zachodniopapuaskiego społeczeństwa obywatelskiego. Benny Wenda, przewodniczący Zjednoczonego Ruchu Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP) złożył kondolencje rodzinom, którzy stracili swoich bliskich. Poprosił również o zachowanie ostrożności wobec wszystkich doniesień przypisujących śmierć obcokrajowców w Papui Zachodniej członkom rdzennych ruchów politycznych. Benny Wenda zwrócił uwagę na liczne przypadki operacji indonezyjskiego wywiadu, w których zabijali oni

zagranicznych turystów, dziennikarzy i pracowników, aby zrzuć odium winy i dezaprobaty społeczności międzynarodowej na rdzennych mieszkańców Papui Zachodniej lub innego okupowanego terytorium. W 2012 roku członkowie indonezyjskich służb zamordowali niemieckiego turystę w Jayapura, a w 1975 roku podczas inwazji na Timor Wschodni indonezyjskie wojsko zamordowało pięciu australijskich dziennikarzy. W 2002 roku natomiast Andreas Harsono, badacz Human Rights Watch oraz Eben Kirksey, antropolog z Deakin University, ujawnili, że indonezyjskie wojsko zastrzeliło dwóch Amerykanów i jednego Indonezyjczyka, obwiniając o to Papuasów.

„Jak pokazuje ta historia, Indonezja stale podsyca przemoc i przeprowadza operacje „fałszywej flagi” w celu delegitymizacji walki mieszkańców Papui Zachodniej. Zawsze opowiadaliśmy się za pokojowymi metodami. We wszystkich oświadczeniach ja i Zjednoczony Ruch Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP) wzywaliśmy do pokojowego referendum w sprawie niepodległości przeprowadzonego pod międzynarodowym nadzorem. Zawsze opowiadaliśmy się za pokojowym cywilnym oporem oraz prawem do samoobrony” – podkreślił Benny Wenda. Podobne oświadczenie złożył również Sokrates Sofyan Yoman.

ZACHODNI PAPUASI PRACUJĄCY W ADMINISTRACJI INDONEZJI W RAMACH SPECJALNEJ AUTONOMII DLA PAPUI ZACHODNIEJ, POTĘPIAJĄ DZIAŁANIA CENTRALNEGO RZĄDU W DŻAKARCIE WS. SARS-COV2/COVID-19

Sonny Wanimbo, członek prowincjonalnego parlamentu Tolikara (DPRD Tolikara – Regionalna Reprezentacja Zgromadzenia Ludowego Tolikara) negatywnie ocenił posunięcia ministra spraw wewnętrznych Indonezji, Tito Karnaviana oraz ministra ds.

morskich Indonezji, Luhuta Panjaitana, którzy nie zatwierdzili i odrzucili blokadę Papui zarządzaną przez papuaskich administratorów w służbie indonezyjskiego państwa. O taką blokadę zwrócił się osobiście gubernator Papui, Lukas Enembe.

Wanimbo ocenił, że taka postawa nie wspiera "bezpieczeństwa narodu papuaskiego". W jego ocenie rząd centralny wie, że zakłady opieki zdrowotnej i personel medyczny w Papui Zachodniej są niewystarczające i minimalne. "Moim zdaniem wysiłki zmierzające do przerwania łańcucha koronawirusa muszą być dostosowane do warunków każdego regionu, biorąc pod uwagę dostępność placówek służby zdrowia, personelu medycznego i dostęp do regionu. Papua jest ogromna. Tak więc decyzja [samo]rządu papuaskiego jest słuszną".

Sonny Wanimbo odniósł się w taki sposób do dekretu samorządu prowincji Papua, a także 28 regencji/miast w prowincji Papua, który zamknął lotnisko w Sentani dla ruchu miejskiego i morskiego, poczynawszy od 26 marca 2020 roku, wyłączając z tego zakazu działalność handlową i dystrybucję towarów. Negatywnie do działań papuaskich gubernatorów i regentów odniósł się indonezyjski rząd, który szybko uchylił powyższe postanowienie, potwierdzając tym samym i dając jasno do zrozumienia, że nawet papuascy administratorzy zawdzięczający własne stanowiska "Specjalnej Autonomii" i współpracujący z władzami w Dżakarcie, nie mają wiele do powiedzenia na temat tego, co dzieje się na ziemi rdzennych mieszkańców Papui Zachodniej.

Negatywnie do postawy notabli rządowych w swoim nagraniu skierowanym do ministra Luhuta Panjaitana odniósł się również Ricky Pagawak, regent Centralnego Mamberano (Mamteg): „Chcę powiedzieć ministrowi, że jedno życie Papuasów jest bardzo drogie dla Papuasów. Tak więc Panowie, jeśli składacie oświadczenia, błagamy Was, abyście nie patrzyli na region z perspektywy Dżakarty”.

Benny Wenda, przewodniczący Zjednoczonego Ruchu Wyzwolenia

Papui Zachodniej (ULMWP) podkreśla, że indonezyjski kolonializm pozostawił Zachodnim Papuasom słaby system opieki zdrowotnej, który nie wiele robi dla rdzennych mieszkańców regionu. „Akcja Tito Karnaviana pokazuje, że państwo indonezyjskie lekkomyślnie bawi się życiem Zachodnich Papuasów. Nie działa aby nas chronić” Sama Dżakarta jest zablokowana – dlaczego nie są podejmowane najbardziej podstawowe środki ochrony Zachodnich Papuasów?” – pyta Benny Wenda.

Podczas gdy indonezyjskie władze utrzymują zakaz pracy w Papui Zachodniej dla zagranicznych dziennikarzy, jednocześnie pozostawiają furtkę otwartą dla indonezyjskich migrantów, którzy mogą przenosić Covid-19. „To tylko potwierdza, że motywacje władz Indonezji wobec naszego ludu są ludobójcze” – potwierdza B. Wenda.

Opracowanie: Damian Żuchowski, Rafał Szymborski

Źródła: WolneMedia.net, Free West Papua Campaign Poland

Bibliografia ŹRÓDŁA

1. „Uncen students held a protest demanding authority to release Papuan political prisoners”, <https://eng.jubi.co.id/uncen-students-held-a-protest-demanding-authority-to-release-papuan-political-prisoners/>
2. Ronna Nimala, „Rebels Kill New Zealander at Grasberg Mine in Papua, Indonesia”, <https://www.benarnews.org/english/news/indonesian/Papua-gold-mine-03302020142554.html>
3. Pastor Yustinus, „Anak SD yang Ditembak Mati TNI itu Anak Murid Saya”, <https://suarapapua.com/2020/02/20/pastor-yustinus-anak-sd-yang-ditembak-mati-tni-itu-anak-murid-saya/>
4. „ULMWP Statement on the Passing of Andy Ayamiseba”,

<https://www.ulmwp.org/ulmwp-statement-on-the-passing-of-andy-a-yamiseba>

5. „Palace denies 2014 Papua killings constitute gross human rights violation”,
<https://www.thejakartapost.com/news/2020/02/17/palace-denies-2014-papua-killings-constitute-gross-human-rights-violation.html>

6. Tom Allard, „Jack Stubbs Indonesian army wields internet „news” as a weapon in Papua”,
<https://www.reuters.com/article/us-indonesia-military-websites-insight/indonesian-army-wields-internet-news-as-a-weapon-in-papua-idUSKBN1Z7001?il=0>

7. „ULMWP Delegation welcomed to EU Parliament by President of Catalonia”,
<https://www.ulmwp.org/ulmwp-delegation-welcomed-to-eu-parliament-by-president-of-catalonia>

8. Mahasiswa Nduga, „Kami Tinggalkan Indonesia Bukan Karena Takut”,
<https://suarapapua.com/2019/09/20/mahasiswa-nduga-kami-tinggalkan-indonesia-bukan-karena-takut/>

9. OPM Menurut Pastor Izaak, „Pr VS Pakar Intelejen AM Hendropriyono”,
<https://monitorpapua.com/opm-menurut-pastor-izaak-pr-vs-pakar-intelejen-am-hendropriyono/>

10. Wakil Bupati Nduga Nyatakan Mundur dari Jabatannya, „Kecewa Warganya Tewas Ditembak”,
<https://www.wartaplus.com/read/8433/Wakil-Bupati-Nduga-Nyatakan-Mundur-dari-Jabatannya-Kecewa-Warganya-Tewas-Ditembak>

11. „During the coronavirus pandemic, West Papuan people continue to be massacred in silence by the Indonesian military”,
<https://www.ulmwp.org/during-the-coronavirus-pandemic-west-pap>

uan-people-continue-to-be-massacred-in-silence-by-the-indonesian-military

12. „Urgent alert: Indonesian military depopulating villages to protect Freeport gold mine”,
<https://www.ulmwp.org/urgent-alert-indonesian-military-depopulating-villages-to-protect-freeport-gold-mine>

13. Sonny Wanimbo, „Pernyataan Luhut dan Tito Tidak Pro Masyarakat”,
<https://suarapapua.com/2020/04/03/sonny-wanimbo-pernyataan-luhut-dan-tito-tidak-pro-masyarakat/>

14. „The TPNPB Responsible of Shooting Action to Freeport Employees But The Lives Victims is Indonesian Government Are Responsible”,
<http://ssambom.blogspot.com/2020/03/the-tpnpb-responsible-of-shooting.html>

15. „Media advisory notice on alleged shooting near Freeport mine in Timika”,
<https://www.ulmwp.org/media-advisory-notice-on-alleged-shooting-near-freeport-mine-in-timika-west-papua>

16. „Goliat Tabuni minta pembakaran gereja di Tembagapura diusut tim independen”,
<https://jubi.co.id/goliat-tabuni-minta-pembakaran-gereja-di-tembagapura-diusut-tim-independen/>

17. „Belanda Diminta Bertanggungjawab Atas Perjanjian New York”,
<https://suarapapua.com/2020/03/13/belanda-diminta-bertanggungjawab-atas-perjanjian-new-york/>

18. „Twitter dan Facebook tutup 80 akun yang berkaitan dengan propaganda militer Indonesia tentang Papua”,
<https://jubi.co.id/twitter-dan-facebook-tutup-80-akun-yang-berkaitan-dengan-propaganda-militer-indonesia-tentang-papua/>

19. „TNI: Netizen Indonesia akan bergerak melawan opini
menyesatkan tentang Indonesia”,
[https://jubi.co.id/tni-netizen-indonesia-akan-bergerak-melawan
-opini-menyesatkan-tentang-indonesia/](https://jubi.co.id/tni-netizen-indonesia-akan-bergerak-melawan-opini-menyesatkan-tentang-indonesia/)